

Sy-li spěwał,
Pilnje džětał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócny
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džětaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh éi khmana
Žiwnosé je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

✿ Sserbske njeđzelske lopjeno. ✿

Wudawa so kóždy šobotu w Esmlerjez knihicizšczerńi w Budyšinje a płaczi šchtwortlětnje 1,50 hr. s portom.

9. njeđzela po šwj. Trojizy.

Lut. 16, 1 9

Nětotremužtuli je to k pohorskej bylo, so tón njeprawy fastojnik, kiž je šwojeho knjesa tak njehanbiceže wujebał, so wot tuteho hiščeže pohwali. Kač so to, šchož hewak s rta nascheho Šbóžnika hlyšchimy, s tym snježe, so wón tuteho pscheklepaneho cžłowjeka jako jeneho pschedstaja, wot kotrehož móža kamo džěczi jeho kralestwa něšcho nawuřnyč? A nješku-li pjenješy a šenřte kublo nicžo druge, khiba njeprawy manon, niz jeno tehodla, dofelž so husto s njeprawdošcžu dohwaju, ale wošebje tehodla, so cžłowjek je šebi lohko sa šwojeho pschibóha sežini, kotrychž jeho žyłu wutrobu wobkneži a jemu sadžewa, so sa šwoju duschu staracz, — tak móže tón Knjes nam radžicž, šebi s tajkimi šredkami pscheczelow dohycž, niz jeno sa tu šemju, ale tež sa njebješa, „so bychy waš, hdyž wy tradacze, horje wšali do wěcznych hětow?“ Šodži dha so s žyła tajke pschijecze do wěcznych hětow s někajkim šašlužbnym škuffar abo psches cžłowškich šrednikow dózpicž,

A tola, kač krašnje je runje to, so našch Šbóžnik tež do tuteho cžemneho šwěta pjenjes dele stupi, so by tym šwojim poklad sa jich duschu wotkrył. Šcžolka tež s jědojteje rostliny měd nošy a so njesajědojczzi, šlónčžo na bahnišcža a žum-padla šwěczi a so njesmasa. Šusto šu ewangeliju porokowali, so so s wězami šabjera, kotrež šu wšchat sa njebješa dobre ale na tutu šemju s jeje tykazorhmi nusami, na bědy w našchim šhromadnym žiwjenju, na te wažne praschenje, kač pschiblyšch-nošcže nam našche wobšedženřstwo nadpołoża, pschemało džywa. Ale temu tola tak njeje. Runje našche pschirunanje naš na to pokasuje, kač nadawki nam s teho wukhadžeja, so mamy pje-

nješy a kublo. Šcho ma Jesušowu wucžobnik wot teho njepra-weho fastojnika wuknyč?

1. Tón njeprawy fastojnik šebi šwoje dotalsche sadžerženje rospominawšchi wě, kač s nim steji. Špyta wón, psched šwojim knjesom wobškorženy, so je jemu jeho kublo pschecžinik, so samowjecž a to wobškoržowanje jako wopacžne wotpokasacz? Ně, wón bě šwojeho knjesa wujebał, bě wot najeńkow wjazh žadał, hacž bě wotedawał, a šbytk sa so škhował. Wón šebi šam praji, so njeje teho hódny, dale sa fastojnika bycz.

Tež my štejimy w šlužbje bohateho knjesa, šmy fastojnižy nascheho Boha. Tež najbohatschi nicžo druge njeje. Šdyž Bóh jeho wotkadži, nicžo nima, khiba jeno nahe žiwjenje, haj šamo ani te. Kač šmy šwoje fastojnřstwo wukonjeli? Šmy tež my wobškorženi, jako bychmy jeho kublo pschecžinili? Šy šnano prajišch: Ša nješkim tajki bohaczł, kotryž je šwoje kubla we kniczomnych lošchtach rošbrojił; teho jeho šamšne džěczi wobškoržuja, so je jich psches šwoju njerodu do hubjenřtwa štořicł; ja šym šwoje šamoženje pschisporjał a sa thch šwojich so šwě-ru starał. Ša tež nješkim tajki lašomny a škupy, kotryž kač smij na šwojich pjenješach šedži a nikomu nicžo nješopscheje; teho njeh šdychowanja hłódnnych a křudnych wobškoržuja, ja šym so šložował po šlowje: Dobrotu cžinicž a wudželicž nješapomnicze, pschetož tajke wopory špodobaju so Bohu derje. Ša nješkim to mi dowěřjene kublo pschecžinik abo k šwojemu lěpschemu pschetřebał, kač to mnošy cžinja; cži šwoje křostanje s polnym prawom dořtanu. Ši tuto pschirunanje njeplaczł.

Alle ty, kiž takle rěczisch, šapomnišch, so šu tež móž a cžajš, cžělo a duscha, šašon a ewangelion a wšchitke duchowne dary kubla, wot Boha nam pschepodate, so bychmy s nimi wšowali.

Schtó je wschitke gwoje mozy do služby gwojeho Boha stajil a je naložował t Božej czesczi a t zohnowanju bližšeho? Schtó je gwój czaž tač gwěru wufupował, so bo njetrebal žaneje skomdy tač? Schtó je t czělom a duschu stajnje teho Anjesa czesczil, kiž je wobej tač droho wufupil? Wdy gmy sastojnizy na Božich potajnstwach, wschitke kubla kšescziansteje wěry su nam pschepodate. Schtóž wot tutych kublow gwojemu Anjesej žaneje danje njepšchinješe; schtóž kšesczian reka, ale jako kšesczian živy njeje; schtóž pucz žiwjenja snaje, ale po nim njekhodži; schtóž duschi gwojeho bližšeho t tymi darami, kotrej je dostal, njekluži; schtóž je nan abo macž a gwoje džeczi w bohajojesczi njewoczehnje; schtóž je hospodar abo hosposa a we gwojim domje na kšesczianski porjad njedžerži: tón je kubla gwojeho njebjesteho Anjesa pscheczinil, je njeprawy sastojnik. Kelto wobstoržerjom tu pschecziwo nam njewustupi! Šdyž je gwědomnje se spanja wotuczilo, nam nasche skomdženja a pschestupjenja wumjetuje; naschi gobuczlowjetojo, pschecziwo kotrymž gmy bo pschehršehili, naž wobstoržuja; Boži jandželjo, kiž su gwědtojo nascheho sadžerženja byli, nasche hrěchi psched Boha nješu. A tón, šhoni wón halle psches druhich wo naschej njekwěrnosczi? Wón tola kam wschitko widži, psched nim njemóžesch nicžo přecž, schtóž by skomdžil a stuczil. Duž njeměj wopacžne mēnjenje wo tvojim dotalschim sadžerženju, dži do bo a pōsnaj gwōju njekwěrnoscž! Ale wukń!

2. Dale wot teho njepraweho sastojnika, žebi rospomnicž, schto na tebje cžaka. Tón knjes sawola jeho t žebi a džesche t njemu: Čžin rachnowanje wot gwojeho sastojnstwa, pschecziwo ty njebudžesch mōž dale sa sastojnika byčž. Tón sastojnik tuto hroženje na lohke njebjerje a njesazpiva, ale žebi nadrobne pschemyšli, schto dyrbi čžinicž, hdyž jemu jeho knjes to sastojnstwo wosmjje. So bo to stanje, wo tym je wón žhle pschegwědženy.

Šy-li mudry, rospomń žebi tež, schto na tebje cžaka, so masch rachnowanje čžinicž wo gwojim sańdženym žiwjenju. Njejbh hišcže ženje sacžul, kač tón Anjes cže t žebi sawola? Šdyž swony wufwonja, so je gobustaw tvojaje wožady gwój semski pucz skoncžil, abo hdyž pschecžela t jeho poslednjemu wotpoczinkej pschemodžesch, njeklyschisch tehdy, kač tón Anjes cže t žebi sawola: Wdy bo wschitzu dyrbimy šjewicž psched sudnym stolom Šhrystušowym, so by kōždy dostal sa tym, joko je čžinil pschi čžělnym žiwjenju, njech je dobre abo šle? Šdyž ty, luba gobužotra, straschnej hodžinje napschecziwo džez, we kotrejž žiwjenje macžerje kač na židžanej nitzy wiša, a hdyž ty hišcže přjedy t Božemu blidu džesch a tam čži je, jako dyrbjala wschemu, schtož widžisch, božemje prajicž, jako njemohla dale myšlicž, hacž jeno na tutu hodžinu: njeklyschisch, kač tón Anjes cže t žebi sawola? Šdyž tebje, šhlny mužo, njezapžy cžežka khoroscž nadpadnje a gwoje jědojte schipy do tebje kole, hdyž boloscž a šlaboscž pschezo bóle pschiběra a čži nupšl pschidžje: ty drje tola wjazh njestanjesch, — njeklyschisch, kač tón Anjes cže t žebi sawola? Šdyž tvojje wlošy schědžiwja a tvojje mozy wotebjeraja, hdyž wschitko w tvojim žiwjenju na to pokasuje, so bo t wječoru pschibližuje a džej je bo nakhilil, hdyž hižo tvoja šlaboscž cže na to dopomina, schtož je hndy propheta Jesaias kralej Šiskiašej pschivolal: roskaž tvojemu domej, pschetož ty budžesch wumrjecž a njebudžesch živy wostacž, — njeklyschisch, kač tón Anjes cže t žebi sawola? A schtož tón Anjes tutemu sawolanju pschistaji, je pschezo tožame: Schto to šhlyschu wot tebje? Čžin rachnowanje wot gwojeho sastojnstwa; pschetož ty njebudžesch mōž dale sa sastojnika byčž. Ach, hdyž Boži kud bo bliži, kač wjele potom na jene dobo gwědomnje wě, schtož Bōh tež wě, a tola njedyrbjal

wjedžecž! Šmjercž je hrěchow mšda, tehodla tež w šmjercži gwoje sastojnstwo šhubimy; wschitzu bjes wufacžja gwoje mēsto, gwōju službu wopuschcža. Njeje to špodžitwne šhonjenje: kōždy žhle wěscže wě, so dyrbi wumrjecž, a tola jich telko myšl na wumrjecže tač daloko kač mōžno wotstorkuja, bo na šmjercž njepšchihotuja. To je njemudrosčž a šaklejenje, kotrej bo lohko skoncži t wuczom a šubow kšhipjenjom. Mudry pač bo prascha, kač tamny sastojnik: Schto mam čžinicž? Šmjercži njemōžu wučicž, žudej njemōžu wuczeknyčž, schtož bym čžinil, njemōžu njecžinjene ščžinicž, schto dyrbju čžinicž?

Tamny sastojnik bōrsh wotmolwjenje namaka: Ža wēm, schto čžu čžinicž, hdyž budu wot teho sastojnstwa wustorcženy, so bychu nje do gwōjich domow horje wšali. To je tola tež nasche žadanje. Sa šbōžnym wobydlenjom pola nascheho Wōtža, sa wěčžnymi hētami w njebjestim Jerusaleme steji tež nascha nadžija. Kač bo šprōžny puczował wješeli, hdyž wječžot dom nadeńdže, w kotrymž pschecželnivi, hospodlivi ludžo bydla a jeho witaja, tač bo tež pobožny puczował t njebjekam šraduje, hdyž budže t čžemneje šmjertneje nozy t šwětkym njebjestim wobydlenjam njekeny a šbōžni jeho tam witaju. Wěsch dha ty, schto masch čžinicž? Jako na Šětrowe šwajtkowne předowanje nastroženi pošlucharjo bo prascheja: Wdy mužojo, lubi krotša schto mamy čžinicž? jim Šětr wotmolwi: Čžincže potuta a lajče bo kōždy kšecžicž na to mjeno Ššom Šhrysta t wodawanju tych hrěchow, a jako sastojnik w Šilipje kšepjetamschi Pawolej a Silašej t nohomaj padže a rjetny: Mojej knjesaj, schto mam čžinicž, so budu šbōžny? jemu džeschtaj: Wěč do teho Anjesa Ššom Šhrysta, dha budžesch ty a twōj dom šbōžny. A ty njeby wjedžal, schto masch čžinicž? To by žalostna šža byla, čžyl-li jenicžki mjes nami bo wuwinowacž: ja njewēm. Wot tvojaje mladoscže žem je čži Šhrystuš psched woczi stajeny, kōždu njedželu wo nim šhlyschisch, duž žaneho šamolwjenja nimasch. Ale pucz do njebjesteho kralestwa šnacž, hišcže njeje dosčž, ty dyrbišch jōn tež hieč. Ale tu mōže čži tón njeprawy sastojnik šašo t pschikladom byčž.

3. Wón tón jemu hišcže špožčeny cžak sa gwój pschichod wufupi. Jenož malu šhwilu ma wón hišcže šamoženje gwojeho knjesa w gwōjimaj rukomaj. Jeho služba je jemu wupowjedžena, wón ma šlicžbowanje wotpoložicž, gwoje sastojnstwo škōžicž, jeho knjes na žadny pad jeho dale w službje njewostaji. Duž wón žebi pschemyšluje a gwoje wobstejnoscže kšutnje rošpomina. Wón žebi njepraji: To wschač tač šle njebudže, t mōdřym wōčžkom hižo woteńdžesch, twōj knjes wěscže se žobu rěčžecž da, wón po prawym bjes tebje njemōže byčž, — nē, wón gwoje wōčžko jeno na to škōži, krotki cžak, kotryž hišcže ma, naložicž, žebi pschecželow sa cžakb, hdyž budže tradacž, dobyčž. Wón wschač to na tajše waschnje čžini, so t přjedawšchej njeprawdosčži nowu pschistaji. Wdy bychmy prajili, wón dyrbjal bo radšcho gwojeje winy wufnacž, radšcho kopacž a, hdyž to njemōže, radšcho prošecž. Ale njepomny, my mamy tu džecžo šwěta psched žobu, kotrej bo sa Božim šatonjom njeprascha. To, schtož mamy wot njeho wufnyčž, je to, so mamy hnydom nowy pucz nastupicž, dobre čžinicž, dokelž džej je, hradny cžak wufupicž, přjedy hacž je pschepidž. A temu ma naž wucžicž niz myšl na mšdu, kotruž jenu sa to dostanjemy, ale tón džak, kotryž gmy temu Anjesej sa to winoježi, so je nam telko dač. A temu pač šhlyschu, so tež gwoje semske wobžedženstwo, pjenjesh a kublo, do jeho služby stajimy. Pschecželow mamy žebi čžinicž t njeprawym mamonom. To wjazh reka, hacž so potrebliwemu kšwatnje jakmōžinu do ruki pschikunjesch. Wschitko na šmyšljenju leži, t kotrymž dawasch. Ty mōžesch psches gwój dač druheho šranicž,

šabanibicj, móžesč dacj, so by ludži wotbył, město teho, so dyrbjał w nich šhroblosčj šbudžowacj, so šebi wutrobu wofmu, šašo pschińcž a šnano hiščeže wo něšcto lěpšče prošycj, dnyli wo časnu pomoz. Najšlubšča myšl našcheho podružništwa a wščitkich šetkanjow š našchimi šobucžlowješkami je tola ta, so mamy jedyn druhemu, bohaty šhudemu a šhudy bohateru, pomoz a pošylnjenje byčž na pucžu š tuteje časnosče do šožnjeje wěčnosče, š zušoby do wěčnjeje domišny. Šelto šo pjerjes wot bohatyč a šhudyč njerjedamšči ša šnicžomne wěžy njerošbroji, a wuštatny ša štutki šščešžijaniškeje lubošče, džela ša mišionštvo mjes pošanami ša wěrybratrow w rošproščenju šu we wuštosčjach, dofelž darj lubošče njedošahaju! Čžimny šebi tu pschecželow š njeprawym mamonom! Šamne wěčzne hěty žadny drugi njerwodželi, šhiba jenicžžy našč šnjes, ale šo šmēmny tych, kiž šu nam na šemi luboščj wopofasali, tam witačž, a šo budžemy tam wot tych, kotrymž šmy tu dobrotu čžinili, wítani, to budže wošebite njebjeste wješele, kotrež tón šnjes tym šwojim šhotuje.

A nětko hiščeže powjedaničžlo, kotrež duchowny se šwojeho šastojnšeho našhonjenja šdželi a kotrež čži rošjašni, šaš móžesč šebi tuto „šebi pschecželow čžinicž š njeprawym mamonom“ a tuto „šorjewšacže do wěčnyč hětow“ myšlicž. We šrašnym měščežanskim domje bě jara bohaty šnjes žitwy. Šwón štejesche šamlutki a mějesche jenicžžeho šlužobnika pschi šebi. Š nožach, hdyž njemóžesche špacž, a tych bě jara wjele, druhdy won na hažu hladasche. Duž jemu š napschecža we šštwicžžy pod ššechu šlabje pošwětlene wofno nadpadže, šady kotrehož šawěšča něčto pošdže po pošnožy hiščeže dželasche. Šwón pschi šebi myšli: „Šdy byčž jeno wjedžał, ščto tam šhorjetach bydli“ a ššoncžnje šwojeho šlužobnika wušošla, šo by šo wobhonil. Šón jemu rošprawja, šo je to wudowa š pječž džēcžimi, kotraž wodnjo ša ludži pšofa, ale w nožy draštu šwojich džēcži pšata. Duž tón šnjes pschitasa: „Šraj jej tola, šo dyrbi šebi šoždy džej po to pschińcž, ščtož wot naju jědže šbyrne woštanje.“ Š wulkim džakom žona tón dar pschitwa. Šody wón jej rjany pjenjes š wobradženju jeje džēcži dari. Šaš šhwilu dale džesche, doniž tón šnjes šhětro ššhori. Šofelž bu wot šlužobnika hubjenje wothladany, da tej wudowje š šebi pschińcž a šo ju woprašča, hačž by šnano jeho hladacž a we nožy pschi nim woštačž mohla. „Ach haj,“ wona wotmolwi, „to móžu, šym dolhe lěta šwojeho šemrjeteho muža hladala, a mi njeje žane španje do woczow pschischlo.“ „Čžyła dha to tež na mni čžinicž?“ šo tón šnjes ju woprašča. „Lubje rad,“ bě jeje wotmolwjenje. Šaš wona šwoje pšofanje puščeži a wcho šhorcho hladasche šotryž jej šo šobacže pšacžesche. Še čžejkej nožy šo wón ju ras woprašča: „Šrajče mi, š wotkal to pschińdže, šo šče štajnje šaš wješela a šradowna a ženje nješškoržiče, a šče tola jenož wboha šhudžinka?“ „Šo,“ wona měnjesche, „šhuda wščaš šym, ale tola špošojom a wješela; šmēm wan: něšcto čžitacž? tam šteji napišane, čžehodla móžu šaš wješela byčž.“ Šona jemu 23. pšalm wucžita š tymi šlowami: na ničim ja nušu nješmēju, a rjetny: „Šlajče, to je mój trošcht a tehodla žaneje nušy nimam; ženje nješšym pošproščenju šhodžila, dofelž štajnje něšcto mējach, a w prawym časnu pschezo pomoz pschińdže. Šaš hušto šym na waš dele ššladowala, hdyž šaš pošdže hiščeže lehnycž njebšesče a drje špacž njemóžesche, a mi bě waš šaš žel. Duž mi šaš pschecželniwje šbytki woscheje jědže poššicžesche, wo čžož tola njebšch poššyla.“ Šón šnjes womjellny, ale se špodžiwanjom na nju pošhladny. Šliščhi wjecžor ju poššesche, šašo čžitacž, a šaš šoždy wjecžor; lědym móžesche docžacž, doniž wona pschińdže. Š jašo na wšchitke jeho pošščenja wjažy doššolnje njemóžesche

wotmolwecž, wušprošy šebi dowolnosčž, po duchowneho hičž. Šón pschińdže a jemu š pošnemu pošnacžu a roššwětkarju došpomha. Šbožnje tón bohaty dom čžehnješhe. Š šwojim wotšasanju bě wjele pjenjes š ššchicženite wuštatny a ša wudowinu šhěžu wuštajil. Ša šerbu wulkeho šbytki šwojeho šamoženja bě paš tu wudowu š jeje džēcžimi poššajil, dofelž „je ša jeho šhuduščtu poššjeru a šnadny pjenjes jemu došpomhala, do wěčnyč hětow šaš.“

Šoh daj, šo by tež nje tam witał,

Šych šbožnyč jedyn tehodla,

Šo wotdžeržecž šym jeho poštal

Šot hřechow a wot štaženja.

Š Šožo, šajše wješele,

Šštož dušchi poššaha wot šmjercže! Šamjen.

M. w Hr.

Šdventištojo.

(Šotracžowanje.)

Šabšramy šo pschezo hiščeže š Šdventištamni šedmeho dnja. Čžehodla šaš wobščšernje? šnadž šo poššesč. Šohčž čži na to wšchelafore wotmolwicž. Šehodla, dofelž tež mjes Ššerbami pschitwišowarjo šu! Šehodla, dofelž runje mjes Ššerbami pschitwišowarjow poššaju! Ššchedewšchšm paš doššladnišcho wo tutej šecže rošprawjachmy, šo byčmy na tutym jenym pschiladže poššasali, šaš woni wužiwaja bibliju, Šože šlowo a šaš tola psched nim njerwobšteja, hdyž š ewangelštej šwšeru poššasch w nim, čžinjo po ššnjesowym poššucženju, šo byčmy šo w Šožim pišmje wobšhonili. Š šaš to š tutej šektu, šaš to na wšchšm poššledku se wšchšmi druhimi tež. Š tym paš nočžemy po šarisešštu šudžicž wo nimi a šašudžecž. Šušššehamy to pilne prošowanje a pošštanje po jich wjele ššawow tuteje šaš drugeje šektu, niž pola wšchšch. Šajšeho pošštanja a prošowanje š Šožim piššmom njenamaššasch hušto pola ššawow naššesche žyřšwje. Šroššmni prawje: wšrneho, šwšrneho pošštanja a wobšhonjowanja w bibliji.

Ššched bibliju njerwobšteja Šdventištojo se šwojej wucžbu wo woblicženju ššnjesoweho šašopšchilndženja ani se šwojej wucžbu wo ššabacže. Šajša tež druhich woššebitnyč, dželaznyč wucžbow, tola tute šu poššojno tutymaj jenož poššocžne a Šdventištojo šu wjele š nich psches jene š druhimi ššektami, šaš to hižo pschi wucžbje wo ššabacže poššnacžmy.

Šo ššchčženizy wucža Šdventištojo šaš šaš čži hižo naššpomnjeni baptištojo, ššchčženizy džēcži šaššiššnu runje šaš to ššchčženje š wobššerššjenjom. Šodnurjenje šebi žadaju. Šonšfirmacijy tehorunja wotpoššaja, ščtož je š jich ššejniššchčža še ššchčženizy š šroššmjenju.

Něšcto woššebite maju we woschnju nošimycža. Šajany luby ššutk Ššesufa Ššhryšštuša wopaf šroššmja, ššwontownje šroššmja; džerža šo piššmika, ducha nješpoššajaja; piššmik paš mori. Šdyž našč Šbožnik poššledni wjecžor šwojim wucžobnikam nohi myšesche, njeje wón š tym něšcto nowe šawjedł a wuštajil šaš na psch. šwoju wjecžer na ššamšnym wjecžoru šaš něšcto nowe nam wuššajil a poššitasa. Šš, je to woschnje ranššchokrajanow, šo šaš nošy myša, šroššmni šo to š teho, šo paš bošy, paš w poššušchach abo ššandalach šhodžachu a šhodža. Šašč Šbožnik čžyššche š tym, šo nohi wucžobnikam wumny, poššiklad, poššmwanje dacž, šo luboščž, kotraž bližšchemu šluži, tež w najnižšim poššlužowanju: Šan. 13, 14, 15; Šmath. 20, 28. Šdventištojo ščžinjachu š teho šašon! Šuto nošimycže ma šo pschezo do Šožesje wjecžerje ššacž. Ššchi tutej wužiwaju wino bjes alšhola, dofelž čžesja wjedžecž, šo je Ššesuf Ššhryššt tež wino bjes alšhola pil. Š Šuššellansšimi abo Šnternacionálnym ššednočženšštwom ššutnyč biblijuššchepššowarjow (mjenuja jich tež

Milleniums sekta a Russelowa sekta) a s druhimi sektami su psches jene w tym, so praja, so duscha po czelnej smjerczi spi a so bywaja bjesbozni sabubjeni, saniczeni. Tez, hdze semreczi pschebywaja, to wjedza, dofelz je so jim „roskwetljenje“ dostalo.

Zyrkej a stat.

☞ Kotez czitam, so je wožada wotnajeński pjenjes sarfskich polow powyschila, so by hwoje sarfske mestno hamostatne wobchowala. Na tonle pucz, wsche zyrkwinske kapitalije na jenu niz lichowanstu tola pak pschimernu dan wudacz, pokazje nasch czaß pak wsche wožady; hdzeß so to hysche stalo njeje, tam budze so to borsy stacz durbjecz; pschede wschem ma so wotnajeński pjenjes na jenu pschimernu placzistu powyschic, niz weso lichowanstu. Sak nisko netkle sarfske pola husto doscz pschenajate su, spohnajesch s teho, hdyß pschirunasch, kelko pscheny by do woiny sa wotnajeński pjenjes, kotryß sa korsz placzesche, dostal a kelko netkle. Na pschiklad 1914 placzesche sa korsz pola 35 hr., to be nehde 3 zentnari pscheny, shto by to netkle placzicz mel? Neshto psches 300 hr. Potajini, prjedy hacß so porot pschedrozenia a lichowanja sbehnje, kaz je so to s wulkim njeprawom hißo stawalo, dyrbi so to troschu wjetscha suma sa korsz zadacz. Najsprawinsche wotnajeński wuczinyje sda so te bycz, so so do zyla po zentnarjach pscheny abo rozki liczi, niz po mestych na wjele let swjasanych liczbach. Je ras pschenza tujscha, placzisch mjenje, bywa saßo drozßcha, placzisch saßo wjazy.

So je so zyrkwina wyschnoscz sarjeka, Kotezy netkle hamostatne sczinicz, je sczhwuf wobstejnoscow, kotrez su nastale s njepsczechelneho stejnischeza stata pscheczimo zyrkwi, s jeneho stejnischeza, kotrez njeje cziste hamo wot kamanja prawa. Prawa, sarukowane stare prawa zyrkwi rani stat, abo knadz lepje prajimy, wjetschina hejma, wobstejaza s komunistow, s nje-wotwihnych sozjaldemokratow a sozjaldemokratow. Smny tajke pschiklady tu naspomnili: pohrjebnischeza; zyrkwiny dawf. Jeniczki wupucz je pschi tym sforzba psched wulkoostatnym budom w Sipstu; tajka je so stozila a dozyla wot zyrkwi, na psch. we wozach nabožiny w schuli. Dolhoß hacß zyrkej njewd, kelko jej sa pschichod samozjenja a dofhodow wostanje, dyrbi na to hladacz, so so wschsch wudawkow, kotrez wopravdze a pschedewschem nusne nejku, smnje. A zyrkej njewd to netkle, pschetoß dzelenje stata wot zyrkwi njeje hysche pschewjedzene. Wozno je, so budze zyrkej liczbu sastojnikow a duchownych wobmjesowacz durbjecz, dofelz njebudzeja pjenjesh doßahacz. Tehodla zyrkej netkle tam, na psch. sarfske mestna wjazy se statnymi duchownymi wožadza, hdzeß je so jene tajke mestno wuprosdni, kotrez knadz mohlo so pschi s nowasariadowanju zyrkwi s jenym kußodnym tak abo hinaß s jednocicz. To knadz so tak stanje, so dotalna mala wožada so filialna wožada poboczna abo pschidzlena wožada wjetscheje sczini a duchowny wjetscheje wobej sastara. Tak be to pola Kotez myßlene. Wbo tez neshto druge je mozne. Wjetscha wožada, netkle s dwemaj duchownymaj so s malej wožadu tak s jednoczi, so — hdyß so jene s tych tjoch mestnow wuprosdni, — jeno dwaj duchownaj wobej wožadze sastaratej, pschi czimß drje stej wožadze mjes sobu swjasanej, wobej sarfskej mestnje pak tola hamostatnej wostanjetej. Farar mjenischeje wožady sastara hwoju a dzel wjetscheje. Tola poslednje slowczka w tutej wozy so njehodzi s molom hysche prajicz, pschetoß wschitko, wschitko je hysche jara w czemnym a njewestym.

☞ bliska a s dalofa.

☞ Khrostawje je kn. farar Urban prjedu 13. julija, hwoje 75. narodny hwojeczil. Wby pschjemny tutemu pilnemu a hwernemu hობudzelaczerjej nascheho njedzelskeho kopjenka „Bombaj Boh“ s tutemu žadnemu wot Boha Knjesa jemu spojzenemu hwojedzenej wscho dobre Boze zohnowanje. Boh Knjes mytuy jemu, shtoß je won sa nasch herbski lud na naboznym kaz na literarnym polu dokonjal a spojcz jemu merny a rjany wjeczor žiwjenja! — „Serbske Nowiny“ su kn. fararjej Urbaney 12. a 13. julija wobschernische jubilejne slowa wnowale a jeho dzela a saßluzby wusbahnyle. Na tute ryczki pokazemy tu: Knjes farar Urban narodzi so 13. julija 1846 w Turjom a je, w Bolskej sa ewangelskeho duchowneho pobhwischi, wot leta 1875 hacß do leta 1902 Wufranciczanskej wožadze ewangelion po Lutheru predowal. 1902 durbjesche so khoroscze dla na wotpoczink podacz, kotryß hysche netkle we Khrostawje wuziwacz km. Swojej Wufranciczanskej wožadze wnowasche hatle njedawno w 27. czikle nascheho kopjenka hwojedzeni s piew s jeje 75 letnemu wobstacz. Swoj wotpoczink njepscchewuziwa sa wotpoczowanje jenoß, ne, dzela pilnje sa nasch herbski lud, jemu posficzejo kherslusche, nastawki wobschernische dzela. Runje netkle so dohotuje jeho hoberske dzelo: Pscheloß griechiskeho pchnjerja Homera do Serbscziny. Smemy so s naschimi czitarjemi nadzjecz, so nasß tuton nasch 75. letny jubilar tez na dalche dys a dys s kherslusom abo s drugim slowom swjeheli! — A tak strowi Wasß, knjes jubilaro, zyla wožada nascheho njedzelskeho kopjenka w Sakskej a Pruskej s najwutrobnißchim: „Bombaj Boh!“

☞ Kotez. Nasch duchowny Wesar je po jutrach hwoje statne pruhowanje w Draždjanach wostal. Nascha wožada hebi jeho sa hwojeho fararja wuswoli. To.a. hdyß so netk wo tym jednasche, so by so tuta wolba wobkruzila a k. duchowny Wesar so statny sczinil pola nasß, so pokaz, so durbjesche nascha wožada prenja mjes tymi bycz, w kotrejß njeweste wobstejnoscze krajneje zyrkwi, pschedewschem njeweste wuhlady do pschichoda so holoßnje sjewichu. Zyrkwina wyschnoscz sjewi, so jej njeje pschi tajkich wobstejnosczech mozno, nasche sarfske mestno saßo statne sczinicz, dofelz by nascha mala wožada wjele podpjerow potrzebala a wono je na czaßu, so zyrkej hwoje pjenjesh lutuje. S dobom so sdzeli, so by so sarfske mestno jeno statne sczinilo, by-li wožada pobrachowaze pjenjesh swjesla. To be porazaza powjescz. Prjachmy hebi, so hdyß durbjeli nehde druhde kemski khodzicz a jenoß dys a dys tu Bozu sßluzbu mecß, to budze s kemschikhodzenjom a s zyrkwinskim žiwjenjom klazacz, a duß so wožadni rosßudzichu, pjenjesh swjescz a to pschedewschem psches pschenajenstki pjenjes lezonoscow. Tute su wobscherne. Wotnajeński pjenjes je so tez netk powyschil, niz na lichowanstu placzistu ale na pschimernu. Tak snjehemy s sarfskich polow a kutow wjetschu sumu, shtoß hysche sakladnym dofhodam fararja pobrachuje, to chze wožada, pschedewschem knjezej dworaj, nawdacz. Tak kmny wscho czinili, so bychmy hebi hwoju wožadu hamostatnu sdzerzeli a tu pschezo hamo hwojeho duchowneho meli. Wobkruzjenje tuteho noweho sarjadowanja s naschim sarfskim mestnom wescze dostanjemy. —

Wistowanje. W. w S. sa 10. po Tr. — S. w M. sa 11. po Tr.

Samolwity redaktor: farar Whrgacz w Woßaczizach.
Czischcz a naklad: Smolerjcz knihiczichczernja, sap. družstwo s wobmj. ruß. w Wudychinje.